

فتاویٰ البانی

فتاویٰ البانی

از بزرگان علمای وهابی که نزد آنان متخصص در علم حدیث می باشد محمد ناصر الدین البانی است، و وهابیان در مباحث حدیثی به او مراجعه کرده و آراء او را در مورد احادیث از حیث ضعف و صحت اخذ می کنند. در ادامه این نوشتار نمونه هایی از فتاویٰ البانی بیان خواهد شد.

فتاویٰ البانی درباره مساجد

1. او می گوید: "اذان در مساجد در برابر بلندگوی صوتی (میکرفون) مشروع نمی باشد". [1]
2. تأسیس مناره ها در مساجد برای اذان گفتن بدعت است. [2]
3. وجود محراب در مسجد بدعت است. [3]
4. منع کردن از ورود زنان عالمه و دعوت کننده به اسلام از تدریس برای زنان و تعلیم آنان در مساجد. [4]
5. مباح بودن داخل شدن زن حائض در مساجد و مسجدالحرام و طواف به دور کعبه و قرائت قرآن. [5]

فتاویٰ البانی درباره نماز جماعت

- او می گوید: "اقامه نماز جماعت دوم در مسجد بعد از اقامه نماز جماعت اول جایز نیست".
- فتاویٰ البانی درباره صلوات بعد از اذان
- البانی می گوید: "الصلاة والسلام على النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) جهرًا عقب الأذان بدعة" [6]؛ "درود و سلام بر پیامبر (صلى الله عليه وآله وسلم) به صورت بلند و آشکار بعد از اذان بدعت است".
- وی همچنین می گوید:

الصلاة والسلام على النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) جهرًا قبيل الإقامة و هي بدعة فاشية رأيناها في حلب و ادلب و غيرهما من بلاد الشمال. [7]

درود و سلام بر پیامبر (صلى الله عليه وآله وسلم) به صورت آشکار قبل از اقامه بدعتی است همگانی که ما آن را در حلب و ادلب و دیگر شهرهای شمال مشاهده کرده ایم.

فتاویٰ البانی درباره دعا

1. درخواست دعا از دیگران در پایان درس یا جلسه مذاکره حرام است، و جایز نیست بگویی: "ای فلانی! برای من دعا کن یا از شما درخواست دعا دارم". [8]
 2. دعا برای جنگ جویان و مرزبانان و مدافعان از وطن از جانب خطیب نماز جمعه حرام است. [9]
- فتاویٰ البانی درباره پدر و مادر

1. البانی می گوید: "بوسیدن دست پدر و مادر جایز نیست، بلکه از بدعت هاست". [10]
2. وی همچنین می گوید: "زیارت قبر والدین در هر روز جمعه عملی غیر جایز و از جمله بدعت هاست". [11]

احکام زن در فتاویٰ البانی

1. البانی می گوید: "لايجوز للمرأة التي نبتت لها لحية ان تحلقه" [12]؛ "برای زنی که بر

صورتش ریش و مو رویده جایز نیست آن را از خود ازاله کند".

2. وی همچنین می گوید:

لايجوز للمرأة كثرة الشعر نتف الشعر عن ذراعيها و لو استتبح زوجها ذلك. [13]
برای زنی که موی زیادی دارد جایز نیست که موهای دست خود را بچیند، گرچه همسرش از آن بدش بیاید.

3. زنان حق ندارند برای تدریس و تعلیم زنان در مساجد حاضر شوند. [14]

4. زنان حق ندارند به جهت تبلیغ و تدریس و جلسات تعلیمی برای زنان در مجالس آنان به خانه ها بروند. [15]

5. او نیز درباره زن حامله و زایمان او می گوید:

أصل ادخال المرأة الحامل للمستشفى للولادة لايجوز القول بجوازه مطلقاً. [16]
اصل داخل کردن زن حامله در بیمارستان به جهت وضع حمل به طور مطلق نمی توان گفت جایز است.

6. او درباره تدریس زن در مسجد برای زنان می گوید:

و أمّا ما شاع هنا في دمشق في الآونة الأخيرة من ارتياد النساء للمساجد في اوقات معينة ليسمعن درساً من احدهنّ، ممّن يتسمّون بالداعيات - زعمن - فذلك من الامور المحدثّة التي لم تكن في عهد النبي (صلّى الله عليه وآله وسلّم) ولا في عهد السلف الصالح، و أنّما المعهود ان يتولّى تعليمهنّ العلماء الصالحون في مكان خاص... [17]

و اما آنچه که در اینجا در دمشق اخیراً شیوع پیدا کرده که زنان در اوقات معینی به مسجد می آیند تا درسی را از یکی از خودشان گوش فرا دهند که به - گمان خودشان - معروفند، این از کارهای جدیدی است که در عهد پیامبر (صلّى الله عليه وآله وسلّم) و سلف صالح نبوده است، بلکه آنچه رسیده اینکه علمای صالح در هر مکان خاصی متولی تعلیم آنان گردند.

فتاوی‌البانی درباره اموات

1. البانی می گوید:

لايجوز نقل الميت إلى اماكن بعيدة لدفنه عند قبور اهل البيت الصالحين. [18]

نقل میت به مکان های دور به جهت دفن او نزد قبور اهل بیت و صالحین جایز نیست.

2. او همچنین فتوا به عدم جواز قرائت سوره "یس" بر محتضر داده است. [19]

3. البانی در جای دیگر می گوید:

لايجوز التهليل و التكبير و التسبيح و الصلاة على النبي (صلّى الله عليه وآله وسلّم) جهراً امام الجنّاة، و هو بدعة في الدين. [20]

گفتن (لا اله الا الله) و (سبحان الله) و صلوات بر پیامبر (صلّى الله عليه وآله وسلّم) با صدای بلند جلوی جنازه جایز نیست و بدعت در دین می باشد.

4. همچنین می گوید:

قراءة الفاتحة للموتى و طلب قراءة الفاتحة على روح فلان بدعة، و القراءة لا يصل ثوابها للأموات. [21]

قرائت فاتحه برای اموات و درخواست خواندن فاتحه بر روح فلان مرده بدعت است، و ثواب قرائت به اموات نمی رسد.

5. وی می گوید:

إذا مات الميت فلايجوز تعزية ذويه عند القبور، و لايجوز الاجتماع في مكان أو ديوان لتقديم التعزية، ولا يجوز تحديد التعزية بثلاثة أيام. [22]

هرگاه کسی بمیرد جایز نیست نزد قبور به صاحبان و اقربای میت تعزیت داد، و نیز اجتماع در مکانی یا دیوانی برای عرض تعزیت جایز نمی باشد، و نیز محدود کردن تعزیت دادن به سه روز جایز نیست.

6. البانی در جای دیگر می گوید: "نقش اسم میت و تاریخ الوفاة علی القبر أمر محرم" [23]؛ "نقش اسم میت و تاریخ وفات او بر قبر امری حرام می باشد".

فتاویٰ البانی درباره روزه

1. او در باب مفطرات روزه می گوید: "الاستمناء لایفطر الصائم و لایبطل الصوم" [24]؛ "استمناء، روزه روزه دار را باطل نمی کند".

2. او درباره روزه گرفتن در ماه رجب می گوید: "لایجوز تخصیص شهر رجب بالصیام" [25]؛ "جایز نیست اختصاص دادن ماه رجب به روزه گرفتن".

فتاویٰ البانی درباره نماز

1. او نیز می گوید: "استفاده از تسبیح برای ذکر خدا حرام است". [26]

2. او نیز درباره منی و نماز، در لباسی که دارای منی است می گوید:

المنی طاهر و تجوز الصلاة فی ثوب اصابه منی. [27]

منی طاهر است و خواندن نماز در لباسی که منی به آن اصابت کرده، جایز می باشد.

3. او نیز درباره التزام به قرائت سوره ای خاص در شب جمعه می گوید:

لایجوز للمصلی التزام قراءة سورة الجمعة و سورة المنافقین فی صلاة العشاء فی لیلة الجمعة. [28]

جایز نیست بر نمازگزار که ملتزم به قرائت سوره جمعه و سوره منافقون در نماز عشاء شب جمعه شود.

فتاویٰ البانی درباره کسب و کار

1. البانی می گوید: "اتخاذ يوم الجمعة يوم عطلة بدعة" [29]؛ "روز جمعه را روز تعطیلی به حساب آوردن بدعت است".

2. وی همچنین می گوید:

لایجوز للمسلم ان یودع ماله فی بنک؛ سواء کان فی بلد اسلامی أو غیر اسلامی. [30]

برای مسلمان جایز نیست که مالش را در بانک به ودیعه گذارد، چه در کشور اسلامی و چه غیر اسلامی.

فتاویٰ البانی درباره عادات روزمره

1. البانی می گوید:

لایجوز للانسان أن یقول عند الأکل (بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بل یقول: (بِسْمِ اللّهِ) فقط، و لایجوز أن یزید (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). [31]

جایز نیست بر انسان که هنگام خوردن غذا بگوید: (بسم الله الرحمن الرحيم) بلکه باید بگوید: (بسم الله) فقط، و جایز نیست بر آن اضافه کند (الرحمن الرحيم) را.

2. وی همچنین می گوید: "التمثیلات غیر مشروعة فی الاسلام" [32]؛ "تأثر و تعزیه خوانی در اسلام غیرمشروع است".

3. البانی درباره نحوه آب خوردن می گوید: "لایجوز للانسان أن یشرب و هو قائم" [33]؛ "جایز نیست که انسان در حال ایستاده آب بیاشامد".

4. وی درباره استفاده زن و مرد از شلوار رو می گوید: "لبس البنطال (البنطلون) حرام؛ سواء للرجال او النساء" [34]؛ "پوشیدن شلوار رو حرام است؛ چه بر مردان و چه بر زنان".

دیدگاه البانی در مورد تقلید

البانی در این باره می نویسد: "پیرو مذهب بودن و انتساب به مذهب خاص همچون شافعی یا حنفی حرام است". [35]

حکم کوتاه کردن ریش

البانی در ذیل حدیثی می گوید:

قلت: و فيه إشارة قوية إلى أنّ قصّ اللحية - كما تفعل بعض الجماعات - هو كحلقها من حيث التشبه، و أنّ ذلك لا يجوز. [36]

نظر من این است که در این حدیث اشاره قوی است به کوتاه کردن ریش - آن گونه که برخی از مردم چنین می کنند - همانند تراشیدن آن تشبه به کفار است، که جایز نمی باشد.

بدعت بودن مناره

البانی می گوید:

... أنّ من رأی أنّ وجود الآلات المكبرة للصوت اليوم یعنی عن اتخاذ المئذنة كاداة للتبليغ، و لاسیما أنّها تكلف اموالاً طائلة، فبناؤها و الحالة هذه - مع كونه بدعة، و وجود ما یعنی عنه - غیر مشروع. [37]

... رأی من آن است که وجود وسایل بلندکننده صدا در امروز ما را از مأذنه درست کردن به عنوان وسیله تبلیغ بی نیاز می گرداند، پس ساختن آن در این صورت - با آنکه بدعت است، و کارهایی است که می تواند ما را از آن مستغنی گرداند - غیر مشروع می باشد.

تحریم قرائت فاتحه بر اموات

البانی می گوید:

قول الناس اليوم فی بعض البلاد: (الفاتحة علی روح فلان) مخالف للسنة المذكورة، فهو بدعة بلاشک، لاسیما و القراءة لاتصل إلى الموتی علی القول الصحیح. [38]

قول مردم امروزه در برخی از شهرها: (به روح فلان شخص فاتحه بخوانید) مخالف با سنتی است که ذکر شد، بلکه بدون شک بدعت است، خصوصاً آنکه ثواب قرائت - بنابر قول صحیح - به مرده ها نمی رسد.

بدعت بودن هم خوانی قرآن

البانی می گوید:

و اما الاجتماع علی تلاوة القرآن بصوت واحد فلیس ممّا یشمله الحدیث؛ لآنه بدعة محدثة لم تکن فی عهد السلف... [39]

و اما اجتماع بر تلاوت قرآن با یک صوت از کارهایی نیست که احادیث بر آن دلالت داشته باشد؛ چرا که این عمل بدعتی است حادث شده و در عهد سلف نبوده است...

بدعت بودن تسبیح با دو دست

البانی می گوید:

التسبیح بالیدین کلتیهما معاً خلاف السنة، و کیف یلیق بالمسلم ان یشیح بالید الیسری یستنثر بها و یستنجی بها؟! [40]

تسبیح با هر دو دست خلاف سنت است، و چگونه سزاوار است بر مسلمان تا با دست چپش تسبیح بگوید که با آن تطهیر از بول و غائط می کند.

او همچنین می گوید:

"و بالجملة، فمن سبّح بالیسری فقد عصی، و من سبّح بالیدین معاً كما یفعل كثیرون فقد خلطوا عملاً صالحاً و آخر سئئاً عسی الله أن یتوب علیهم" [41] و من خصّه بالیمنی فقد اهتدی،

و اصاب سنة المصطفى (صلى الله عليه وآله وسلم). [42]
و خلاصه اینکه هرکس با دست چپش تسبیح کند عصیان نموده و کسی که با هر دو دستش تسبیح گوید آن گونه که بسیاری از مردم می کنند به طور حتم (عمل صالحی را با عمل بدی مخلوط کرده که امید است خداوند از او بگذرد) و هرکس که تسبیح را به دست راستش اختصاص دهد به طور حتم هدایت یافته و به سنت مصطفی (صلى الله عليه وآله وسلم) رسیده است.

اتهامات البانی به دیگران

دیدگاه البانی در مورد فقه حنفی

او فقه حنفی را با انجیل محرّف یکسان می داند. [43]

بدعت دانستن تمام فرقه ها به جز سلفیه

محمد ناصر الدین البانی تمام جماعت ها و فرقه ها را باطل دانسته و به آنها نسبت بدعت می دهد به جز جماعت سلفیه، و در توجیه آن می گوید: "زیرا غیر سلفیه منسوب به عصمت نیستند، ولی سلفیه به عصمت منتسب اند." [44]

اتهام به جماعت تبلیغ

او جماعت تبلیغ را صوفیان عصر دانسته که بر کتاب خدا و سنت رسولش قیام نکرده اند. [45]
او نیز می گوید: "اجاره دادن خانه به صوفیه جایز نیست در صورتی که در آن مذهب خود را اعلان می دارند." [46]

[1] . الاجوبة النافعة عن اسئلة لجنة مسجد الجامعة، البانی، ص 18.

[2] . همان.

[3] . سلسلة الاحاديث الضعيفة، البانی، ج 1، ص 641.

[4] . همان، ج 6، ص 401.

[5] . فتاوى الالبانى فى المدينة و الامارات، ص 232.

[6] . سلسلة الاحاديث الضعيفة، ج 2، ص 294؛ قاموس البدع، ص 358.

[7] . همان.

[8] . قاموس البدع، ص 702.

[9] . الأجوبة النافعة عن اسئلة لجنة مسجد الجامعة، البانی، ص 72.

[10] . قاموس البدع، ص 718.

[11] . احكام الجنائز و بدعها، البانی، ص 258.

[12] . فتاوى الالبانى فى المدينة و الامارات، ص 248 (در حاشیه کتاب).

[13] . همان، ص 249.

[14] . سلسلة الاحاديث الصحيحة، البانی، ج 6، ص 401.

[15] . الفتاوى الكويتية، البانی، ص 74.

[16] . فتاوى الالبانى فى المدينة و الامارات، ص 262.

[17] . سلسلة الاحاديث الصحيحة، ج 6، ص 401؛ قاموس البدع، ص 430.

[18] . احكام الجنائز و بدعها، ص 248.

[19] . همان، ص 243.

[20] . سلسلة الاحاديث الضعيفة، البانی، ج 1، ص 606.

[21] . احكام الجنائز و بدعها، ص 256.

- [22] . همان، ص 255.
- [23] . همان، ص 265.
- [24] . تمام المنة، البانى، ص 418.
- [25] . قاموس البدع، ص 721.
- [26] . فتاوى الالبانى فى المدينة و الامارات، ص 161.
- [27] . همان، ص 67.
- [28] . سلسلة الاحاديث الضعيفة، البانى، ج2، ص 35.
- [29] . الاجوبة النافعة عن اسئلة لجنة مسجد الجامعة، البانى، ص 65.
- [30] . فتاوى الألبانى فى المدينة و الامارات، ص 136.
- [31] . سلسلة الاحاديث الصحيحة، ج1، ص 681.
- [32] . فتاوى الالبانى فى المدينة و الامارات، ص 179.
- [33] . سلسلة الاحاديث الصحيحة، ج1، ص 340.
- [34] . فتاوى الألبانى فى المدينة و الامارات، ص 150.
- [35] . الحاوى من فتاوى الألبانى، ابوهمام مصرى، ج2، ص33؛ الفتاوى الاسترالية، البانى، ص 134.
- [36] . قاموس البدع، ص 335.
- [37] . قاموس البدع، ص 448.
- [38] . احكام الجنائز، البانى، ص 47؛ قاموس البدع، ص 522.
- [39] . قاموس البدع، ص 676.
- [40] . همان، ص 689.
- [41] . التوبه: 102.
- [42] . قاموس البدع، ص 690.
- [43] . مختصر صحيح مسلم، منذرى، تحقيق البانى، ص 543.
- [44] . فتاوى الالبانى فى المدينة و الامارات، ص 27.
- [45] . فتاوى الألبانى فى المدينة و الامارات، ص 31.
- [46] . همان، ص 136.